

Vesna Hauschild

NARAVNE KATASTROFE SREČANJA PRESENEČENJA

Ljubljana, Glastonbury, London, poletje 2015

Članek posvečam Zdeni + Janetu v leto 1984

Opomba: članek zajema tudi elemente pogovora s Simono Semenič prek Skypa v juliju 2015

I. O NAJNOVEJŠEM DELU SIMONE SEMENIČ

Zelo clever/inteligentno povezovanje *vsečasja* sveta, kot ga poznamo in ki se združuje v tukaj in zdaj med vsakim branjem teksta/predstave na gledališkem odru.

Inteligentna forma, liki in montaža njihovih replik zbuja veliko človeške (samo)ironije, v replike vnesene didaskalije razgibajo ritem, dodajo sočnost in na momente komičnost, razplaten jezik poživlja in delno zamegli pregled nad tem, čigave konkretno so določene ideje/replike in kako dobro liki poznajo sebe v primerjavi s tem, kako jih vidijo drugi liki. Menim, da avtorica namiguje na to, da je vsaka misel lahko od vsakogar, odvisno pač od okoliščin, v katerih se nahaja. Spiralna/ciklična dramaturgija ponuja tako na nivoju forme kot na spiritualnem nivoju dojemanja človeškega življenja sklep, da se lahko v drugačnih okoliščinah situacije odvijajo drugače. Možnosti za preigravanje so!

Zdaj ko je dramski tekst končan (poletje 2015), ponuja režijski in igralski izziv (za jesen 2015), vav: 1000 & 1 možnost za uprizoritev! Zanimivo bo videti, kako se tekst obnaša v novi obliki, na odru, katere teme bodo izpostavljene, kako ga doživljajo igralci in kako publika. Menim, da zmora in mora ta sodobna, z Grumovo nagrado nagrajena drama naslovnike nagovoriti na mnogih nivojih: jih zabavati, razburiti, pomiriti, širiti obzorja ... Kdo bo videl kaj in zakaj? ;)

A je to političen teater?

»Ne piše se ji dobro, študentki.«

»Vedno se kaka kilca [krompirja], dve ali pa sto nekje založi in tudi jutri, vam povem, tudi jutri se bo par deset kil nekje založilo.«

»Če noben od nas ne prijavi, ne bo nihče vedel.«

»To morda sicer res ni zgodovinsko natančno, zaradi tega pa ni nič manj resnično.«

»Pravila so taka ...«

Konkreten primer iz prakse svobodnega umetnika:

Ko hoče svobodnjak (nas je kar dosti) udejanjiti svoje vizije, se prijavlja na razpise za sofinanciranje na določenem – odrečenem – prostoru za takšne zadeve, je treba v določenem roku oddati vlogo in točno slediti navodilom. O uspešnosti vloge odloča peščica izven tega kroga s svojstvenim okusom in vizijo. Člani peščice včasih pridejo v krog. Sprašujem se, ali posedijo/postojijo/poležijo notri dovolj dolgo, da bi lahko razumeli druge vizije in občutili, kaj/kako/komu se dogaja in zakaj.

Včasih so v peščico vmešane Kuharice, včasih prikorakajo tudi Soldati, včasih pripleše zraven/se znajde tam tudi kakšna Sofija.

Včasih svobodnjaki te *izbire tujega* vzamemo osebno in nas bolijo, včasih pa ne in nas ne skrbijo. Včasih pa imamo srečo in se vizije prejemnikov in dajalcev poklopijo.

Dragi bralec/draga bralka: kdo so *zate* v privat in javnem življenju »uni spodaj« in »uni zgoraj«?

II. O O(B)LIKAH LJUDI**O kuhanju in ljudeh**

Ženske so nabirale.

Moški so lovili.

Ženske so (naredile ogenj in) skuhale.

Moški so (naredili ogenj in) spekli.

Ženske kuhajo. Moški kuhajo.

Ženske kuhajo zase (so se naučile same ali pa so jih naučile babice/knjige/mame/itd.), in za družino, in za prijatelje.

Moški kuhajo zase (so se naučili sami ali so jih naučile knjige/mame/partnerke/sestre/itd.), in za družino, in za prijatelje.

Nekateri moški in ženske kuhajo skupaj, vsak malo prispeva, z recepti ali brez.

Nekateri moški kuhajo, ženske pa delajo druge stvari. Nekatere ženske delajo druge stvari, moški pa kuhajo.

Nekateri ljudje kuhajo za keš.

Danes je na svetu tudi veliko *Chefov/Kuharjev* obeh spolov, ki ustvarjajo razna čudesa iz zanimivih sestavin s pomočjo mašin.

Nekateri ljudje ustvarjajo keš.

Nekateri ljudje mešajo keš.

Nekateri ljudje pobirajo keš (po tleh, cestah, pločnikih, vodnjakih, vaseh).

Nekateri moški so zelo hvaležni za hrano, ki jo za njih (in zase, čeprav njim navadno servirajo več kot sebi) skuhajo ženske, ki jih za njih skrbi. Eni so se naučili tudi sami kuhati. In to ful dobro. Eni celo eksperimentirajo z recepti, eni pa še celo kar brez. Ženske tudi, sploh če se skoncentrirajo na samo kuhanje in ne na to, kakšen naj bi bil končni rezultat. Ki pa se čisto na koncu zgodbe o živilih in prebavnem traktu znajde nekje pod zemljo na Zemlji in se nato reciklira v novo/drugačno energijo.

Nekateri ljudje sploh nič ne kuhajo, ker:

a) eksistirajo na vnaprej pripravljenih sendvičih iz trgovine, ker nimajo časa in/ali volje, da bi si sami kaj (vnaprej/na zalogo) skuhal,

b) zaradi različnih okoliščin nimajo moči (denarja/energije) za pripravo hrane in/ali možnosti, da bi pridobili vse potrebno za kuho (vključno s tistim/tisto, ki bi kuhal/kuhala),

c) sovražijo sestavine, ki so na voljo/niso po njihovem okusu,

č) so alergični na sestavine, ki so na voljo in le-te povzročijo telesu več škode kot koristi, zato se sranju (tudi dobesedno, posledično) raje odrečejo,

d) jim odgovarja hrana, ki je ni treba dodatno toplotno obdelati,

e) jim bolj kot hrana diši pijača (voda, nektar, vodka, rožce pa tko),

f) pač niso kar naprej lačni/ne potrebujejo veliko energije v obliki hrane, ker jih bolj nahranijo druge stvari, ki jih delajo s strastjo,

g) so med nami prisotni v drugi obliki/energiji in zato ne potrebujejo hrane, kot jo poznamo Zemljani.

O vlogi spolov in delovanju

Ženske smo bile skozi preteklost velikokrat zatirane, feministična gibanja so še pred nedavnim ne tako dolgo nazaj opozarjala na nepravilnost družbe, na vloge, ki so bile ženskam velikokrat vsiljene. Splošno prepričanje je (bilo), da smo ženske bolj čustvene/čuteče in zato manj tekmovalne, medtem ko so moški večinoma bolj neizprosni, hitri pri svojih odločitvah, ki jih sprejemajo z razumom. Zdaj smo ženske dosegle (na večini področij) enakopraven položaj, vendar se je naša izvorna bit med procesom nekoliko zameglila, ob tem pa se je, logično, zameglila tudi izvorna bit moških. Ni ravnovesja. Nekatere ženske so vse bolj moške, v določenih situacijah so primorane nastopiti ostro, da so (u)slišane, opustile so zavedanje, da imajo *tudi* srce, nekateri moški izgubljajo svojo tradicionalno moškost (močan, neustrašen, provider) in se bojijo, sprašujejo, kaj sploh je njihova funkcija

v modernem svetu danes; vloge obeh polov so na splošno zmedene (tu se ne nanašam na lokalno in globalno seksualno orientacijo in spolno identiteto, ki je in mora biti svobodna odločitev posameznika). Ker smo ženske fizično šibkejši (toda energetsko, psihično, čustveno velikokrat vzdržljivejši) spol, ki premore izjemno toplino in srčnost, če si ju dovoli, obstaja še vedno prepričanje, da ne moremo biti enako uspešne na vseh področjih, na primer v poslu, saj smo po naravi manj tekmovalne (in velikokrat požrtvovalne predvsem sebi v škodo).

Moška energetska centra sta glava in srce, ženska pa srce in maternica. Moška energija je po svoji naravi izključevalna, osredotočena na cilj, ne zanima jo preveč, koliko škode se ob procesu pehanja za *uspehom* med procesom zgodi za druge (nekateri vojaki, ki pa pač v dani situaciji v okoliščinah, ki jih narekujejo, kaj morajo storiti in komu), medtem ko je ženska energija po naravi povezovalna, vidi širšo sliko, težje gre »prek trupel« za dosego zelenega cilja, saj jo avtomatično ustavlja sočutje. Ko bo možno in sprejeto, da ženske *tudi* v poslovnem okolju delujemo tako, da obrnemo čustvenost (pri tem mislim predvsem na čustveno inteligenco in po drugih teorijah Howarda Gardnerja na intrapersonalno, interpersonalno in eksistencialno, ne na solzavost in muhavost kot posledico ranjenosti in zapadanja v vlogo žrtve po teoriji) na pameten način sebi v prid, bo delovanje boljše in manj boleče za vse sodelujoče/povezane. Strinjam se s številnimi strokovnjaki, da je čustvena inteligenca poglavitna za uspešnost na katerem koli področju, saj lahko z odprtim pogovorom, kompromisi in iskrenostjo velikokrat hitreje rešimo stvari zavoljo win-win rezultatov kot pa z igrkami (ki so lahko povsem zabavne, lahko pa tudi ponižujoče, begajoče, neplodne).

V drami Simone Semenič so tri Sofije, 1 + 1 + 1, tri poosebljene Modrosti. Vsake nasrkajo v smislu fizičnega propada telesa, pred tem pa se močno trudijo, da bi realizirale tisti svoj potencial, ki jim je pomemben, ki je njihova bit. Podobno je tudi z nami, avtorji. Avtor piše, ker mora in hoče, ne zato, ker bi bil rad imenovan pisatelj/dramatik/pesnik/publicist. Deluje s strastjo, v svoje delo vključi srce, um in telo, če je ideja zrela za prenos/uresničitev, preliva misli na papir po cele dneve, podobno kot Sofija, ki se je učila, učila in učila – ne glede na okoliščine – in pokazala okoliščinam, da misli resno, vmes pozabila na spanje, hrano, kaj šele tuš ipd. Ne zato, ker bi se ji zdelo fajn, da bo izpadla smart, pač pa zato, ker jo je to tako močno zanimalo in je bilo posledično vse ostalo drugotnega pomena. Simona je *Kuharice* pisala, kot mi je povedala, več kot eno leto (vključujoč raziskave na podlagi literature in spleta ter slišane stavke z ulic, torej okolja, v katerem deluje). Kot pravi, je zato tekst hiperrealističen. Razvidno je, da je globoko premišljen in tudi matematično uravnovešen. Tudi tega posveča sinovoma. Obuja tudi spomin na tri Zofke, ki so bile vsaka po svoje izjemne ženske v svojem času in prostoru.

Tiste, ki v vsečasju¹ te drame (pre)živijo, so Kuharice. In daleč od tega, da bi znale *samo* kuhati. Zdi se, da je njihova užitnost glede na naš koledarski čas po merilih ZPS *uporabno najmanj do* (angl. *best before date*),

¹ Dramski tekst z didaskalijami, ki so del replik likov, in replikami likov obravnava zgodovino, kot jo poznamo; zajema čas in situacije od antične Grčije (kumare z vsemi svojimi simbolikami, tzaziki, ki ga jemo tudi danes, pripravi se pa en dva tri/ni ga treba kuhati) do danes.

ne *porabiti do* (angl. *use by date*). So povezovalke programa za *publiko* (Simona se tu sklicuje na gledališki oder; spomnimo se, kaj je o odru pravil Shaky/Shakespeare/Šekspir pa še kdo), opazovalke (ogledalo) druga drugi (v življenju teh likov) in ostalim udeležencem igre življenja na odru. Veliko so videle, slišale, čutile, tudi prebrale, če so le brati znale; veliko vedo.

Podrobneje o Kuharicah

Sestrstvo.

Vsaka od žensk v drami ima svojo vlogo: 1 jo uresničuje z zaprtimi, 1 z odprtimi očmi, 1 jo sprejema in ne misli na druge reči, ker je tako pač lažje funkcionirati v tukaj in zdaj, 1 se ji upira in s tem (ne)namerno travmatizira sebe in tiste okrog sebe, 1 tiho trpi in dela, 1 sanja ... 100 ljudi, 100 čudi.

Ta debela² – super in pogumno se mi zdi, da sama sebe tako okliče. Rada ima slaščice vseh vrst, morda zato, ker sladkosti sprožajo pozitivne kemične reakcije v možganih, ki se jih da sicer sprožiti tudi s seksom, meditacijo, športom, petjem ... morda pa zato, ker so ji pač všeč. Druge (npr. vojake) rada osrečuje s hrano; kuhanje obvlada in smotano je, kadar bojevniki umrejo, preden bi lahko užili sadove izpod njenih rok in rok njenih pomočnic. Vidim jo kot univerzalno mamo, ki pozna brezpogojno ljubezen in jo izreka skozi kuho. Hrana (energija za vojake in kuharice) je pomembna, vse ostalo (čit čet z ostalimi, recimo) manj. Pravi, da hoče mir.

Bob Dylan: Knockin' On Heaven's Door

Mama, take this badge off of me

I can't use it anymore.

*It's gettin' dark, **too dark to see***

I feel I'm knockin' on heaven's door.

Ta nergava – nepotrpežljiva, hoče biti vodja, razloge za obnašanja drugih vidi, kot se zdijo logični njej, včasih je drama queen, pričakuje zahvalo za svoje delo. Pravi, da hoče mir.

Ta jeznorita – neposredna, ne prav posebej tolerantna, najboljša obramba je napad, pri tem ne izbira besed oziroma se ne sekira, kako jo berejo druge in drugi, rada majčkeno pretirava, ni človek, ki bi v trenutku, ko je potrebna akcija, kaj dosti kompliciral, v svojih izbruhih se zdi iskrena, včasih je bila srborita in »gajstna«; horny/potrebna, ima se za kultivirano, obnaša se malce otročje/veliko da na vizualnost, meni se zdi zato tipična *female youngster* (išče in hoče potrditev kolegic glede svoje izbire partnerja). Proti koncu teksta se zdi, da med svojim dolgim časom postaja utrujena, vsega naveličana.

² Kot Fat Amy v ameriški komediji *Pitch perfect 1*, ki govori o a cappella petju in mladih na prehodu v odraslost. Ko močno naličeno blondinkasto dekle v kampusu vpraša Amy, zakaj sama sebe poimenuje *debela*, reče: »Zato, da me takšne, kot si ti, ne bi tako kličale za hrptom.«

Ta dolgocajtna – ima malce nizko samopodobo in ne upa vselej izražati svojih misli, veliko je prebrala in veliko ve, včasih pa tudi kaj narobe sklepa, rada deli svoje znanje in zdi se, da jo teži, ker nima prave sogovornice, verjame, da je bog tisti, ki odreja, kdo ima lahko otroke (torej narava), ima veliko mnenj o tem, kdo je primeren starš in kdo absolutno ne, pa tudi, s kom bi smel kdo seksati jo blazno s(k)rbi. Po vetru; verjame in govori, kar je »pametno« verjeti – Sofija je teroristka, vojaški poveljnik je pameten človek. Boji se za svoje otroke. Stara šola. Usmiljenje ji ni tuje. Do konca (če kdaj bo) bo lupila krompir in mesila testo.

Ta fina – rada ima lepe besede, prej jo zanima zven kot pomen, ima se za svetovljanko in dostojanstveno žensko, če kakšen stavek ni po njeni volji, ga ignorira/skoz en ušes noter, skoz družga pa ven. Svoj nož rada posoja in tudi drugače pomaga. Vešča samokontrole. Njeno poslanstvo je mešanje.

Ta pedantna – natančna, precizna, rada ima red, če vsesplošnega reda ni, si ga organizira v svojem računalniku – v glavi, točna (v smislu časa, se ji zdi), tripa na senzacije. Malce je pokroviteljska do ostalih; tale replika je krásna: »Kdor govori, kar se mu zdi, mora slišati, česar ne želi.« Reže in seklja.

Ta zamišljena – obče mnenje njenih kolegic je, da je bolj tihe, sramežljive sorte, veliko in pozorno opazuje in tudi marsikaj zaznava, zdi se, da ima stik z višjo silo, ne ljubi se ji kregat, malo govori, a veliko pove (ali jo kdo razume, je pa vprašanje), ne zna/noče (?) se štulit, med temi kuharicami je »tazadnja na vrsti«, ampak vseeno pride do besede (in včasih je pogled vreden 100 besed), skuša ponavljati tuje vzorce, da bi se lažje vklopila, a to ni v skladu z njeno naravo, tako da jo druge itak vidijo kot »čudno«. Meni se zdi čudežna in bi se z veseljem še pogovarjala z njo. Obstaja(la bo) od začetka sveta.

Vse so povezane, tako s Sofijami kot z vojaki – krvno ali kako drugače; morda iz preteklih življenj, morda se pa samo rade igrajo family constellation, da jim hitreje mineva bivanje v dOOOOOOO1gem času.

Ko vsaka doda, kar zna in kar ima, nastane nekaj novega.

Heraklit: Vse teče.

Nebo, zemlja, in vmes.

Kje je na tej poti človek? Obišči brezplačni video na <http://youtu.be/dBlcMqcatU8>.

Človeške potrebe in spomini

Kot vsi ljudje so tudi Kuharice v določenih trenutkih nostalgične, zaskrbljene, pozabljive, jezne, žalostne, ranljive. Pa tudi vesele, zabavne, igrive.

Kaj je *close*?

nepovabljen dotik, ki nekaj hoče

poljubček v zrak

kviki objemček na 0,7 m

objem

objem, pri katerem sta dve telesi tesno skupaj in se čuti srčni utrip drugega in še kaj zraven dotik, ki strese

pogled nekam v stran

pogled, ki gleda

pogled, ki vidi

beseda v sožitju z mislimi

besede, ki letijo

besede, ki streljajo

besede, ki ubijejo

ljubljenje

tantra

roka v roki

Kaj je bolj intimno: stik z drugim odprtih ali zaprtih oči?

Elda Viler poje:

GA

D

G

Nora je misel, da grem ljubezen se z njim,

A

D

a mislim pri tem, da ljubim se s teboj,

G

D

blazne, blazne, blazne misli, da si ti,

G

D

Em

A

ljubim se z zaprtimi očmi.

.....

D

E

Nora je misel, da pozabila bi z njim

A

D

vse dneve, noči ljubezni najine

G

A

še v preteklosti, ki je,

D

je spomin.

Kuharice včasih hrepenijo, nostalgirajo in patijo, toda z zavedanjem, da se svet vrti naprej, one v njem in z njim:

Rolling with the times, foto: VH.

Hrepenenja

Nekatere ženske hrepenijo po moški energiji, zelo, bolj ali manj, iz različnih razlogov.

Vsi ljudje, ne glede na spol, si želimo pozornosti, dajanja in prejemanja ljubezni.

Nobena Kuharica ni 100% odporna na sile narave; vsako zebe, kadar je zanjo premraz, in vsaka crkuje, kadar je vroče. Vpijajo okoliščine, tako kot zemlja/prst. Ne morejo kaj dosti vplivati na sušo, na naliv. Ampak ni panike – že dolgo obstaja škaf, multifunkcionalni predmet, s katerim lahko ljudje marsikaj počnejo.

Za mravljo je škaf usodno morje

za malega psa (če le nima hidrofobije) zabaven bazenček

za zajetno akvarijsko ribo (če le ni slepa) vodna kletka brez oken

za dinozavra igračka za dlesni.

Hrošči. Nekateri bi jim v določeni situaciji rekli tudi mrčes, uničevalci krompirja ali pa živalce, ki so takih lepih barv. Lahko vidijo prek škafka?

John Lennon:³ *Imagine*

Imagine there's no heaven

It's easy if you try

No hell below us

Above us only sky

Imagine all the people

Living for today ...

Imagine there's no countries

It isn't hard to do

³ Isti človek, ki je s skupino The Beatles realiziral tudi komade *All you need is love*, *I want to hold your hand* in *Let it be***. Z Yoko Ono naj bi imela lepo/globoko/polnovredno zvezo, in sodeč po njenih intervjujih, si je John res prizadeval za to, kar je pisal in pel (torej govoril), in v to verjel.

Nothing to kill or die for

And no religion too

Imagine all the people

Living life in peace ...

You may say I'm a dreamer → glej [Ta zamišljeno](#)

But I'm not the only one

I hope someday you'll join us

And the world will be as one →

III. O BITKAH

ego ljubezen vojna mir

Po ženski in moški energiji ter po spolu 50/50 mešana folk skupina *Apples I'm home* nam na vetru in mrazu sredi Richmond parka sporoča:

So, is it over now? [...]

She said: Some things were never meant to be broken

He said: Some things were never meant to be

Take in this land, take in this sky

don't let in all pass you by

*there's a world out there **beyond***

you and me

Vojaki

Vojak IV: diplomat, team player

Vojak III: bolj kot sočutje ga zanima lastna rit, a je vsaj iskren v tem, da se boji nadrejenih in verjetnega odvzema bonitet

Vojak I: sočuten, a brez moči, da bi kaj spremenil; je pač samo izvrševalec ukazov⁴

⁴ Paulo Coelho, nekakšen brazilski Čarovnikov vajenec. Potem ko je že doživel marsikaj, prepotoval mnoge poti in tudi zamenjal marsikatero državo (kar ni enako kot potovanje, se strinjam), kolikor je potreboval, spoznal duhovnost in telesnost in, logično, tudi intelektualnost, in še vedno ni našel notranjega miru, v avtobiografskem potopisnem romanu *AleF* govori o tem, kako je v enem izmed prejšnjih življenj izvrševal vlogo rablja, danes pa ima priložnost, da se vnovič sreča z žrtvijo; čeprav sta zdaj oba v drugačnih oblikah. Obstaja več možnosti: a) da se zamera vleče naprej, b) da se njuni energiji na hitro združita med seksom (ona čuti, da mora, noče biti spet zavrnjena, saj je to v vseh pogledih grozen občutek, njega sicer ful mika, a se upre, ker ima zdaj ženo, s katero se razumeta in ljubita) in potem vsak odide po svoje, c) da se rabelj in žrtev pomirita med seboj. Najprej se med seboj (po)merita, ko pa oba sprejmeta okoliščine (on jih razume bolj detajlno kot ona, ampak za razplet to ni pomembno), mu žrtev odpusti in s tem tako ona kot on dosežeta notranji mir. Kar tako na horuk pa se to v vsakodnevnih rutini življenja najbrž tako zlepa ne da/zmorejo razsvetljene izjeme, morda?

Vojak II: kolerik, rad nerga

Bitke s seboj/v sebi

Ta debela reče z mislijo na Sofijo: »Ti si sama sebi rabelj, nesreča babja.«

bitke

1 ali več oseb z eno ali več

1 skupina proti drugi ali več

1 organizirana religija proti drugi ali več

Ena ali več držav proti drugi ali več/Ena firma proti drugi ali več

Ena družba proti drugi ali več

=

prepričanje proti drug(ačn)im prepričanjem

So prepričanja *preprečenja*?

Danes nekatere države zaposlujejo ljudi, ki so sposobni opravljati delo z nazivom vojak/vojakinja.

Ko je mir, se vsak sam odloči, koliko, kaj in za koga ali kaj bo tvegala.

Mene izkušnje učijo, da je takole: ko nas okoliščine izzivajo ali silijo v borbo in nam je za tiste, ki so v okoliščinah, zelo mar, ovce postanemo levi, pograbimo borilna orodja, ki so pač na voljo, četudi nimamo predhodnega treninga/spomina mišic/močne potrebe po merjenju moči/...

Takšna dejanja statistično in še kako drugače gledano ne gredo vselej z roko v roki s prav(lj)ico, so pa bržkone – če izhajajo iz *dobrega*, ne iz nekakšne preračunljivosti zaradi zgolj in samo osebnega profita – resnične in v svoji biti *čiste* (angl. *pure*), nedolžne.

IV. LEPA DEJSTVA

Simpl ko pasulj/moje ponotranjene in ponekod (že/še) splošno uveljavljene resnice/dejstva za nas, ljudi, v 21. stoletju

Napredek, ki ga je skozi čas, kot ga pozna človek, s pomočjo različnih energij (ljubezen, narava, fizika, matematika, denar itd.) dosegel človek, ni vedno human: nekdo najebe/nekdo profitira.

Včasih ljudje, včasih živali, včasih rastline = naš planet.

Pekel = prostor in čas (situacija), v katerem ljudje umirajo (v duhovni in/ali fizični obliki)

Nesreča = posledica nepozornosti in spleta okoliščin

Ni treba, da vsak človek ženskega spola postane mati.

Ni treba, da vsaka ženska postane žena.

Organizirane religije so zapletena zadeva.⁵

Molitev pa je v svoji biti *sveta*.

Sofija ne potrebuje veliko, da bi molila: tišino in temo. Mir.

Zdaj že uiber kliše, ampak drži in obeta *lepo*: Spremeni tisto, kar kot posameznik lahko obrneš na bolje v korist tistih, ki jih lahko dosežeš, *in* sebe, vplivaj pozitivno, če ne moreš razumeti, skušaj sprejeti, česar ne moreš spremeniti.

Sekira rabi tnalno in tnalno rabi sekiro. Sekira je lahko kar koli, tnalno tudi, dokler drug drugemu doprinašata k skupni koristi. Za tretjega, na primer človeka, ki ga bosta tnalno in sekira vklestila v sendvič, bo dobrobit tedaj v minusu. Skoraj gotovo je, da bo umrl zaradi glave, dislocirane od svojega trupa. Če bi tnalno in sekiro uporabili za sekanje bolnih dreves in zakurili ogenj, da bi bilo ljudem toplo, bi bilo malo manj škode za ljudi. Če bi človek odsekal zdravo drevo, da bi si zakuril ogenj, bi bila to škoda za gozd → naravo → Zemljo. Ampak če bi človeka ful ful zeblo, ga to verjetno res ne bi brigalo in bi iskal razne načine, da pobije na tla »tisto gorljivo štango«.

Znoj se pojavi, če:

te je strah

je preveč vroče

je situacija fizično/psihično/psihosomatsko naporna

Stvari in živa bitja imajo različna imena v različnih kontekstih.

Vsako živo bitje nekaj razume/dojame/občuti glede na svojo lastno bero informacij, spominov, občutij/izkušenj. Kadar to ne gre, se ljudje zanašamo na statistiko.

Človek lahko obvlada nekaj svojega časa, če čas gledamo po dnevih, ki imajo 24 ur, ne vemo pa, koliko le-teh nas dejansko čaka.

V običajnem dnevu lahko vsak, ki se loteva rutinskih opravil, dokaj hitro izračuna, koliko sekund ali minut ali ur porabi za določeno opravilo.

Ta pedantni gre to super, če je odvisna samo sama od sebe. Ko se vmešajo nepredvidene okoliščine, se čas drugače pelje in njen režim ne funkcionira več 100%.

Včasih tudi sama pozabim, na kateri strani telesa je moje srce in kako ga negovati. Naglica in pritisk ubijata človekovo notranjo uro, zavedanje in še kaj drugega. Čist (St)res.

Drug drugemu smo učitelji, če se hočemo učiti. Drug drugemu smo ogledalo, če se hočemo pogledati → videti. Drugim in sebi smo načeloma fajn, če si pustimo, da smo, kar smo. Če damo na stran razne podatke, pričakovanja/ego ter se osredotočimo na hipno skupno doživljanje, zna biti *lepo*. Če ne, pa kurc gleda.

⁵ V Londonu se lahko moli v skupini v določenem prostoru in času dneva ter v različnih jezikih, k 1001 božanstvu. V nekaterih od takšnih prostorov in časov, ki sem jih na povabila ljudi, ki jih poznam, obiskala, je vladala pozitivna energija; spoštljivo in razumljivo se je govorilo z namenom doseči zbrane, lahko se je plesalo, vriskalo, pelo ... podajalo roke, se objemalo, če in ker je vsak posameznik tako čutil.

Ko je človek sam, некоč postane dolgčas in sčasoma huda muka; ko je s preveč ljudmi, je kaos/cirkus; ko je z ljudmi na različnih vibracijah, je izziv in včasih mukica; ko je z *domačimi* – s tistimi, s katerimi teče gladko brez posebnih obojestranskih priprav, pričakovanj, odrekanj, zahtev –, je življenje pesem/igra/zabava/užitek/mir.

leksikon pojmov za znosne medosebne situacije, v katerih je treba govoriti

hočem : hočeš

želim : želiš

potrebujem : potrebuješ

moram : moraš

zmorem : zmoreš

sklepam/predvidevam : sklepaš/predvidevaš

mislim : misliš

vem : veš

čutim : čutiš

sem : si

POTIČKA SVETA <----> SVETA POTIČKA

Torej št. 1: imamo 7 kuharic, 4 vojake, 3 sofijske.

Torej št. 2: kuharice sedijo v polkrogu, druga polovica kroga so vojaki in sofijske ...

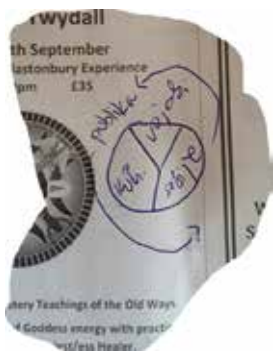

Foto: VH.

Dragi bralec, draga bralka, na kaj *tebe* asociira moja risbica?

V. OJOJ, K(D)AJ BO ŽE/PROSIM, NE ŽE SPET/BRING IT ON!/GLEJ, SONCE!/DEJ MIR

»Human time does not turn in a circle; it runs ahead in a straight line. That is why man⁶ cannot be happy:

happiness is the longing for repetition.«

– Milan Kundera, *The Unbearable Lightness of Being*

»The Greek word for »return« is nostos. Algós means »suffering«. So nostalgia is the suffering caused by an unappeased yearning to return.»

– Milan Kundera, *Ignorance*

Sofija v času, ki se je že zgodil, komaj čaka, da se usede na vlak.

Coelho: Življenje je vlak, ne postaja. Vlak za premikanje potrebuje še kar stabilna tla, hence tale risbica (lahko bi bila pa tudi spirala, krivulja ali val).

----->
:D :) :(:! :O &-) :/ :f :) :! :O :o :) :(:? ! ?; ?

po domače: ne vem(o) o

VI. COMIC RELIEF/ASOCIACIJE ZA ZABAVO

Krompir

Vse *lahko* lupijo krompir, ki je popularno živilo kot nekod riž, pšenica, koruza. Gomolj, ki naj bi v Peruju uspeval že pred n. š., v zavednem času ljudi uspeva po različnih koncih sveta in obstaja mnogo različic.⁷ Njegovi sorodniki so yam, sladki krompir itd. Moja babi – in verjetno mnoge druge *tudi* – reče, da je slab, kadar je naguban, ima črnkaste packe ali pa preveč očesc.

Krompir, hrana za prašiče.

→ luštna pesem za vse nas raznovrstne otroke

⁶ Človek, ne nujno moškega spola.

⁷ V Sloveniji uspevajo sorte, ki imajo rumeno ali belo meso, njegov glavni škodljivec pa naj bi bil *Phthorimaea operculella* oz. po domače krompirjev molj. V tujini uspeva mnogo različic, tudi z modrim/vijoličastim mesom in tudi tisti, ki je GM. Meni je všeč sladki krompir, ki spada v družino slakovk, tudi yam je zanimiv. Iz njega se lahko dela vse živo (če ni prej kuhan, lahko povzroča težave, ampak ga je itak že na pogled zoprno žvečiti, tako da ga bi po goli logiki človek hotel skuhati), med drugim sladice. Bob Dylan v *Lay, Lady, Lay: Why wait, you can have your cake and eat it too.*

Krompir, hrana za ljudi.

Imeti krompir = imeti srečo

V večini primerov je recept za zdravo človeško življenje v vseh pogledih, če se stvari ne jemlje preveč osebno; namesto kuhanja mule je bolje skuhati kak krompir (četudi je treba izrezati očesca).

Imeti krompir: imeti srečo.

Sreča ima tisoč oči.

Se jo najlažje doseže (tisto, ki ji rečemo notranji mir, če se »na eno oko« zamiži?)

Ko sem bila majhna, se je govorilo, da se je, ko so bili moji starši in še stari starši majhni, govorilo, da če ješ mrzel krompir, dobiš vročino, kar se je potem tudi izkoriščalo, če se komu ni dalo po poti dnevnih obveznosti, na primer v šolo ali v službo.

Angleži, na primer, nimajo težav s tem, da jejo pogretega tudi več dni za tem, ko je bil skuhan, Indijci so nanj precej odporni. Ker je notri tudi čili ali pa poper, da stvar dlje zdrži, moj želodec tudi staro/mrzlo samoso, pripravljeno kjer koli na svetu, komot prebavi.

→ Vsakomur paše svojstven krompir. Če takega krompirja v določenem momentu ni, se pač nima smisla sekirati, ker od tega se skoraj gotovo ne bo kar čudežno pojavil sam od sebe ... ;)

Testek zame – kako jaz sklepam, da bodo določeni bralci dojemali mojo skičico/sveto potičko:

a) znak za Mercedes Benz

b) kr ene črte in krog pa eno čudno kracanje

c) kaj, a ni mogla najt enga čistga belga papirja

d) vse takoj prevest, angleščina nima tukaj kaj iskat, in okrajšave niso prave

d) ne razumem

e) nimam časa

f) 35 funtov?????!!!!!!

g) škoda papirja

... it goes on and on AND ON ...

Čudno zveneče besede

Himere

1. himêra – v grški mitologiji *bitje z levjo glavo, kozjim trupom in zmajevim repom*: motiv himere v antični literaturi / himere na gotski cerkvi; pren., ekspr. včasih je razločno zaznaval rast oblastniške himere v sebi in v tovarših.

2. Chimaeriformes su mala grupa riba vrlo neobičnog, bizarnog izgleda sa velikom glavom i tankim, dugačkim repom (bs)

Gajstna

»Gajstna je tista, ki je polna življenja, ki poka od energije, spretna, hitra, sposobna.

Ko Gorenjci rečejo, da je kakšna gajstna, mislijo, da je živa v postelji. Točno na to se nanaša pridevnik »gajstna«. Strastna, vroča – v postelji, med seksom.

Na Notranjskem pomeni isto.

Če pri nas kdo to reče, misli, da je dobra ženska za pogledat.

Pride iz nemškega Geist, duh, ampak ne tisti, ki ostane za mrtvim, ampak s psihološkega vidika, je živahna, polna energije, skratka da ima v sebi nekaj ...«

»Gajstno dekle je vroče meso – tako vroče, da ob pogledu nanjo tudi tebi postane vroče. Bi rekel moški.

Tako vroče, da si želiš, da bi bila to meso ti. Bi rekla ženska.«

Reference

življenje, ki me obdaja

pogovori z zanimivimi ljudmi

knjige, ki sem jih prebrala

predavanja, ki sem jih poslušala

Milan Kundera: *The Unbearable Lightness of Being*, 1984.

Milan Kundera: *Ignorance*, 2000.

<http://www.multipleintelligencetheory.co.uk/> (8. 8. 2015, 23.05)

<http://www.emotionalintelligencecourse.com/> (9. 8. 2015, 13.32)

<http://bos.zrc-sazu.si/cgi/neva.exe?name=ssbsi&tch=14&expression=zs%3D19617> (9. 8. 2015, 14.23)

Battles – fotografija:

<https://www.facebook.com/dosomething>, Facebook, 29. 6. 2015, 12.01, avtor fotografije neznan.

Pujsi – pesem (fotografija):

<https://www.facebook.com/cicibanija/photos/a.100727463605861.1073741828.100718263606781/104488496563091/?type=1&theater>

Facebook, Feri Lainšček poln profil, Cicibanija, 5. 7. 2015, 21.09.

<http://www.wikiwand.com/bs/Himere> (9. 8. 2015, 14.24)

Dr. Špelca Morojna: *Dvignite finančno vibracijo in postavite svojo vrednost*, 2014.

Paulo Coelho: *Alef*, 2011.

Pitch perfect 1

Bob Dylan

<http://www.azlyrics.com/lyrics/bobdylan/knockinonheavensdoor.html>

<http://www.azlyrics.com/lyrics/bobdylan/ladydylay.html>

John Lennon, The Beatles

http://www.lyricsmode.com/lyrics/j/john_lennon/imagine.html

Slovenske vsečasne

Elda Viler: *Nora je misel*

M. Monti/Elza Budau/Milan Mihelič

<http://www.akordi.eu/1827/Elda-Viler/Nora-misel/>

Apples I'm home: *The world out there beyond*

<https://www.youtube.com/watch?v=H5LsA67vyco>

Facebook – naključno čekiranje notifications med 1. in 5. 7. 2015.

<http://gajstne.blogspot.co.uk/2010/11/za-zacetek.html>